

“Hé zie je wel. Je hebt er toch dingen van meegekregen.”

[kenterjeugdhulp.nl /ervaringen/he-zie-je-wel-je-hebt-er-toch-dingen-van-meegekregen/](https://www.kenterjeugdhulp.nl/ervaringen/he-zie-je-wel-je-hebt-er-toch-dingen-van-meegekregen/)

De meesten van ons weten dat honden heel veel liefde en plezier kunnen brengen. Minder mensen weten dat ze ook een spiegeling van de houding en het gedrag van mensen zijn. Het verband tussen eigen gedrag en dat van de hond wordt ingezet bij de Co-hond trainingen die ook voor jongeren met specifieke problematiek geschikt zijn. Tijdens de trainingen werken jongeren (onbewust) aan hun expressiviteit en timing, aan hun non-verbale communicatie en aan de vergroting van het eigen observatievermogen. De trainingen hebben ook een positieve invloed op zelfinzicht & motivatie.

Henk en Sonja zijn ouders van drie dochters. Nadat de eigen kinderen het huis uit waren, was er ruimte voor pleegkinderen en in de lus van de jaren werden verschillende kinderen in het gezin geplaatst. Eén van die pleegkinderen was pleegdochter Iris. Zij woonde drie jaar in het gezin. Pleegvader Henk vertelt over de ervaring van Iris en het gezin met Co-hond.

Henk: “Iris is licht verstandelijk begaafd. Dat beginnen we haar, praktische vaardigheden, zoals bijvoorbeeld met mes eten, hebben moeten leren. Ook met sociale vaardigheden had Iris moeite, ze zich moeilijk aan afspraken en was vaak slecht te werken.”

“Iris was gek op dieren en vooral op honden. Ze hadden vroeger thuis zelf ook een hond gehad. Dat bracht de behandelaar van Kenter en de voogd vanuit jeugdzorg op het idee om Iris een sociale vaardigheidstraining te laten volgen bij Co-hond.”

“Tijdens de eerste kennismaking met de trainster en nog zonder hond, werd het principe van de training aan Iris uitgelegd met behulp van afbeeldingen. Er werd verteld hoe Iris met de hond moest omgaan. De geest lag op de interactie tussen mens en dier. Als jij iets doet, reageert de hond betrokkenheid. Iris die meestal naar binnen gekeerd was, is zich uitgedaagd aandacht voor de hond te hebben en zich aan te passen: met de hond ze rustig beginnen en duidelijk te communiceren, anders zou het dier niet weten wat er van hem verwacht werd.”

“Hoewel Iris door iets geboeid snel bleek ze het trainen met een hond fantastisch te vinden. Haar schuldvordering werd aangewakkerd. Ze leerden hoe ze haar eigen prikkels kon onderdrukken. En hoewel het niet makkelijk was, had de training ook op andere gebieden effect. Op afspraken maken bijvoorbeeld. Alle afspraken met de trainster van de hond werden vanaf het begin zonder komst van mij en Sonja, door Iris zelf gemaakt. Een grote stap vooruit!”

“De training bestond uit 12 sessies, een evaluatie en een eindrapportage. In het geval van Iris bleek dat ze beste veel ontwikkeling liet zien. Ik vind de training een aanrader. Niet voor elk soort natuurlijk, want geen kind is hetzelfde. Maar op dit kind, dat niks moest hebben van alles dat met hulpverlening te maken heeft, was de training super van toepassing. Bovendien is het ook een observatiemanier. Er wordt goed bekeken naar interactie en gedag in situaties met de hond. Bijvoorbeeld dat jij bepaalt wat er gebeurt, consequent bent en gedrag van de hond op een juiste wijze beloont, negeert of corrigeert. Het blijft natuurlijk altijd zo dat wat een kind niet in zijn gereedschapskist heeft zitten er ook niet uit komt. Maar af en toe maakte een plotselinge verklaring waarvan ik dacht: “hé zie je wel. Je hebt er toch dingen van meegekregen.”